

Linjakaste Bernyssä

Tuhka-Jussi

*Berny oli vanha ruotsalainen merenkyntäjä, aikanaan sitä katseltiin komeana laivana ja kiva siinä oli seilata.
Kuva Olavi Salon kokoelmasta.*

Linjakaste on puhuttanut Suomi24 laivat ja merenkulkupalstalla paljon ihmisiä. Juttuja lueskellessani muistui mieleeni ensimmäinen linjan ylitykseni ja linjakaste. Se tapahtui 1967 joskus kesäaikaan mennessämme Bernyllä Pasajesista Santokseen. Olimme kulkeneet jo parin päivän ajan paahtavassa kuumuudessa ja lähes tyynessä meressä. Onneksi emme sentään olleet purjein liikkeellä. Bernyssä ei ollut muuta ilmastointia kuin joihinkin venttiileihin löytyi ilmafongarit jotka kaappasivat ilmaa sisään laivan kulkiessa, joten lämpöä riitti.

Linjan ylityksen päivänä jo aamulla oli byssästä kuulunut juttuja, sieltähän ne kaikki uutiset tulivat, että päivän päätteeksi järjestetään linjakaste kaikille keltanokille. No, eipä tuo jännittänyt vaikka kuuluinkin keltanokkiin. Päivä meni normaalisti ja iltasapuskakin. Sen jälkeen, joskus puoli seitsemän aikaan, kokoonnuttiin nelosen luukulle. Sinne oli tuotu erilaista tavaraa, oli vaijerirasvaukseen käytetty peltitynnyrin pohja, jossa oli vaijerirasvaa ja pari isoa mopsipensseliä, muutama esakokin tuoma ruokapakki, joissa oli sormenpään kokoisia sokerikuorutettuja palleroita, viinilaseja, kuppeja ja muutama pullo halpaa viiniä. Osa porukasta, ne jotka olivat aikaisemmin linjan ylittäneet, pyörivät tärkeän näköisinä ja kehuskelivat kilvan kokemuksillaan ja seilauksillaan. Osa heistä oli jo pukeutunut seremonian roolihahmoiksi. Viimein vikaerauskipparimme, Antti Pohjola, laskeutui paattitäkiltä parin huivipäisen hahmon kanssa ja seremonia alkoi. Alkuun oli puhe joka sisälsi uhkailuja, varoitteluja jne siirtyen varsinaiseen tapahtumaan. Kaikkia yksityiskohtia en

LINJAKASTEES..

muista, mutta varmaan se meni kuten muissakin on mennyt. Kastettavia koputeltiin, nipisteltiin, "rokotettiin" ja tehtiin vaikka mitä. Lopuksi rasvattiin (kuvasi tervausta) sillä vaijerirasvalla kainalot ja munat. Se, joka ei varonut muniaan sai pestä niitä illalla tovin aikaa, että sai puhtaaksi. Uima-altaassa pyöräyttivät vielä (kaste) ja lopuksi antoivat lääkkeeksi niitä esakokin tekemiä palleroita. Ne oli kuorutettu sokerilla, kuten jo kerroin, mutta hetken suussa oltuaan ja sokerin liuettua niiden karvas ja polttava maku pääsi esiin. Niissä oli varmaan kaikkia voimakkaita ja väkeviä mausteita mitä byssästä oli löytynyt. Sai siinä hetken aikaa haukkoa happea, kun semmoisen suuhunsa laittoi, sitten vain gulps ja "pilleri" alas, päälle saimme viinilasillisen. Näin se seremonia kutakuinkin meni. Toiset tietenkin nauraa räkättivät vieressä ja yrittivät kaikkensa meidän nolaamiseksi ja pilkkaamiseksi ja hyvin onnistuivatkin.

Meillä oli laivassa hollantilainen koneykkönen, Joop nimeltään, hän oli jo viidenkymmenen miehiä ja vaimonsa oli mukana pasiseerina. Vaimo oli Jooppia päätä pidempi ja muutenkin harteikkaampi. Olimmekin naureskelleet Joopin olevan tossun alla. Seremoniassa paljastui, että rouvakaan ei ollut ylittänyt linjaa aikaisemmin. Joop piti huolen, että vaimokin joutui sitten jonon viimeisenä kastettavaksi. Joop itse hääräsi silloin mestarina ja huseerasikin innokkaasti, luki loitsuja hollanniksi ja teki ristinmerkkiä, nipisteli ja koputteli vaimoan ja viimein tarttui mopsipensseliin ja mopsasi kainalot hiukan varoen, rouva kirkui ja oli leikissä mukana, sitten Joop tarttui riuskalla otteella vaimonsa hameenhelmaan, nosti sen ylös ja mopsasi oikein kunnolla rouvansa vehkeet. Hetken jo näytti, että siitä sota syttyy, rouvan ilmeet olivat tosi synkät ja uhkaavat kun hän ymmärsi mitä hänelle oli porukan nähden tehty, mekin säikähdimme miten Joopin nyt käy pienempänä, mutta sitten maltti palasi rouvan kasvoille. Hän yritti hymyillä ja vähätellä ja taputteli leikkisästi, mutta aika voimakkaasti Joopia pääläelle. Joopilla ei kuitenkaan vielä onni loppunut vaan vielä hän sai rouvansa kiepautettua uima-altaaseen ja niin kastesuorituskin tuli tehtyä, tosin silloin jo Joopkin oli joutunut altaaseen. Varmaan vain läsnäolomme pelasti Joopin selkäsaunalta. Näin Joop sai maksaa vaimonsa ylivaltaa takaisin ja kunnolla, arvelimme. Joop hymyilikin koko loppuillan kilpaa ilta-auringon kanssa.

Näistä kokin palleroista vielä, joku oli nostanut laivakoiramme, nimeltään muuten M.Ikku, luukulle ja sehän oli ihastunut näihin palleroihin. Hädissään se hotki niitä kun luuli ettei niitä ole hänelle tarkoitettu. En tiedä montako söi ennenkuin kerkisimme väliin.

Seremonia loppui ja me kastetut saimme todistukset tapahtumasta ja ilta jatkui kahvittelun ja valehtelun merkeissä, viinaahan meillä ei ollut emmekä sitä myöskään saaneet näitä muutamia punkkupulloja lukuun ottamatta.

Tässä laivakoiramme paistattelee päivää turkki kasteltuna.

JOOPIN ONNI...

Laivakoiramme majaili minun hytissä ja illalla se päästeli pahan kuuloisia röyhtäisyjä ja katseli oudostellen minua, saattoi olla pienet närästyksset kaverilla.

Hollantilaispariskunta selvisi tapahtumasta hyvin, Joop nosteli usein jälkeen päin peukalolla ja etusormella ok merkkiä näyttäen ja naureskellen kaiken menneen hyvin. Sen verran hän oli jo ikämies ettei tarvinnut kärsiä tavarankäyttökiellosta, jos semmoinen tuli tästä rasvauksesta johtuen.

Kastetodistukseni oli tallessa vielä vuosia tapahtuman jälkeen ja ollesani jo maissa hommissa. Mutta nyt, kun olisin kehystänyt sen ja tuonut muistona veneeni seinälle, sitä ei tietenkään löytynyt. Joten pelkään, että ilman todisteita eivät veneessä vierailevat usko merimiesjuttujani.

Terveisin kesäreissulle lähtevä Tuhka-Jussi!

P.s. pistäytykää paatissa, kahvit tarjotaan! Reitti kulkee Oulusta Turun saaristoon. Maissa käydään joka kaupungissa matkan varrella.

Tässä olemme, me hyttikaverit muutama kuukaus kasteen jälkeen, muistaakseni Meksikossa päin.

